

Nr. 218 van het arrest

Nr. Corr. Folio

Nr. Zaak I : van het parket (1ste aanleg : nr.:)
Nr.

Nr. Zaak II : van het parket (1ste aanleg : nr.:)
Nr.

*Bebouwing
Dwangord*

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

ZAAK I :

De zaak van het Openbaar Ministerie en van :

498

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant, handelend in naam van het Vlaamse Gewest, met burelen te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester Dennis Muñiz, loco meester Philippe Declercq, beiden advocaat aan de balie van Leuven,

tegen :

1) ...

2) ...

497

3) , met maatschappelijke zetel te
met ondernemingsnummer

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester Kristel Boels en meester Yvan Boels, beiden advocaat aan de balie van Brussel.

1. TENLASTELEGGINGEN

In het gerechtelijk arrondissement Brussel,

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, gelegen in natuurgebied, in de verkaveling _____, eigendom van _____ te _____, ingevolge aankoopakte d.d. _____ verleden door notaris _____,

tussen 11 december 2008 en 1 mei 2010 op niet nader bepaalde tijdstippen

A. bij inbreuk op artikel 6.1.1.10 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

1. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.10 a (het verrichten van navolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden, namelijk:

- een tuinhuis en een hondenhok gebouwd te hebben (die niet vrijgesteld zijn van vergunning gelet op de ligging in natuurgebied en bovendien strijdig zijn met de verkavelingsvoorschriften die geen bebouwing in de tuinzone toelaten),
- een fontein geplaatst te hebben (die niet vrijgesteld is van vergunning gelet op de ligging in natuurgebied en die bovendien strijdig is met de verkavelingsvoorschriften die geen bebouwing in de tuinzone toelaten),
- een kiosk geplaatst te hebben (die in beginsel als 'pergola' is vrijgesteld van vergunning maar die *in casu* is aangelegd in een illegaal heraangelegd gedeelte van de tuin, en die bovendien strijdig is met de verkavelingsvoorschriften die geen bebouwing in de tuinzone toelaten),
- een keermuur geplaatst te hebben achter de woning tegen het lager gelegen en heraangelegd gedeelte van de achtertuin,

2. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.10 b (het verrichten van navolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken: het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden, namelijk een verharding op het terrein aangelegd te hebben,

3. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1 ° c (het verrichten van navolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken: het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden, namelijk:

- aan de bestaande woning een garage aangebouwd te hebben,
- een uitbreiding achteraan de woning gerealiseerd te hebben,

4. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.20 (een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3 §§ 1-2 van dat decreet) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden,

namelijk door het kappen van tientallen hoogstammige bomen, het volledig ontkoppen van beuken en haagbeuken en het volledig verwijderen van de dichte begroeiing op het perceel,

5. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden,

namelijk reliëfwijzigingen te hebben uitgevoerd achteraan op het perceel, o.m. door het verwijderen van een talud,

B. bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de handelingen onder A te hebben voortgezet in strijd met het stakingsbevel van 14 april 2010 en de bekrachtigingsbeslissing van 19 april 2010,

overwegende dat de verdachte tevens gedagvaard wordt om zich overeenkomstig art. 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te horen veroordelen tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, overeenkomstig de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur, waarover de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op 20 december 2010 gunstig advies gegeven heeft.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van

op 4 april 2014, ref. :

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van

op 27 maart 2014, ref. :

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 7 september 2015 door de beklaagde en dit tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied;
- 7 september 2015 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde
- 4 december 2015 door de beklaagden en en dit tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied;

tegen een vonnis uitgesproken bij verstek t.a.v. de beklaagden en en na tegenspraak t.a.v. de beklaagde door de 52ste kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel d.d. 3 september 2015 dat ondermeer als volgt beslist :

Inzake

Veroordeelt uit hoofde van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.5 en B verenigd tot:

- EEN GEVANGENISSTRAF VAN EEN JAAR;
- EEN GELDBOETE VAN 25.000,00 EUR x 6 = 150.000,00 EUR;

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf zal worden uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar, en dit onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Veroordeelt beklaagde overeenkomstig artikel 91, lid 2 en 148 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012) tot de betaling van een vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van 25 EUR, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 150,00 EUR overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering, in totaal bedragende 271,25 EUR.

Inzake

Veroordeelt uit hoofde van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.5
en B verenigd tot:
- EEN GELDBOETE VAN 10.000,00 EUR x 6 = 60.000,00 EUR;

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een
vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

Veroordeelt beklagde overeenkomstig artikel 91, lid 2 en 148 van het KB van 28
december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in
strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012) tot de
betaling van een vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR;

Veroordeelt beklagde tot betaling van de bijdrage van 25 EUR, gebracht bij
toepassing van de wettelijke opdecimen op 150,00 EUR overeenkomstig artikel 29
van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering, in totaal bedragende
271,25 EUR.

Inzake de

Veroordeelt de uit hoofde van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.5
en B verenigd tot:

- EEN GELDBOETE VAN 10.000,00 EUR x 6 = 60.000,00 EUR;

Veroordeelt beklagde overeenkomstig artikel 91, lid 2 en 148 van het KB van 28
december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in
strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012) tot de
betaling van een vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR;

Veroordeelt beklagde tot betaling van de bijdrage van 25 EUR, gebracht bij
toepassing van de wettelijke opdecimen op 150,00 EUR overeenkomstig artikel 29
van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering, in totaal bedragende
271,25 EUR.

Betreffende de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur
ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt

en de

hoofdelijk tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat betekent:

- het verwijderen van de aangebouwde garage en de uitbreiding aan de woning achteraan, het tuinhuis, het hondenhok, de fontein, de kiosk, alles inclusief eventuele vloerplaten en fundamenteën, opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van afbraakmaterialen van het terrein;
- het verwijderen van de keermuur achteraan op het terrein en van de verharding in beton met opliggend gazon in kunstgras, het heraanleggen van het terrein achteraan op het perceel middels een natuurlijke helling, en dit tot op één meter van de achterste perceelsgrens vanaf welke afstand het terrein gelijk met de aanpalers dient te liggen en het terug inzaaien van dit gedeelte met gras;
- het herleiden van de aangelegde verhardingen op het terrein tot degene die vrijgesteld zijn van een stedenbouwkundige vergunning:
 - o een toegangsweg van vijf meter breed naar de vergunde garages achteraan;
 - o een verharding naar de woning van de voordeur van drie meter breed;
 - o voor het tuinpad rechts van de woning naar beden (zie blz. 11 van de fotoreportage gevoegd bij de bouwaanvraag van 2009) en het tuinpad aan de linkerzijde van de woning (zie blz. 4 van dezelfde fotoreportage) en de bijhorende keermuren en/of reliëfwijzigingen wordt geen herstel gevorderd;
- het herstel van de oorspronkelijke vegetatie op de plaatsen zoals zichtbaar op de luchtfoto van 2003 door aanplanting van:
 - o valleigedeeelte: 50 % zwarte els, 30 % es en 20 % Gelderse roos;
 - o voor het hoger gelegen gedeelte: 60 % zomereik, 20 % lijsterbes, 10 % hazelaar en 10 % sportenhout;
 - o plantenmateriaal minimaal 80 cm voor de struiken en 1.00 meter voor de boomsoorten;
 - o plantverband 2 x 2 meter;
 - o afgestorven planten dienen tot drie jaar na de aanplant vervangen te worden. De vegetatie moet mechanisch vrijgesteld worden van concurrerende struiken en planten. Het gebruik van pesticiden is verboden.

dit alles op het perceel gelegen te
gekend te

, kadastraal

Zegt voor recht dat aan

en de

bij de niet-uitvoering van de gevorderde herstelmaatregel binnen een termijn van twaalf maanden een dwangsom wordt opgelegd van 250,00 euro per dag vertraging per beklagde;

Machtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen om, indien nodig, ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien en zegt

voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gerechtigd is de kosten te verhalen bij beklaagden;

Machtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen om de kosten van herhuisvesting te verhalen op beklaagden;

Wat betreft de kantmelding:

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet (onder het nummer
en op het hypotheekkantoor van

).

OP BURGERLIJK GEBIED:

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

ZAAK II :

De zaak van het Openbaar Ministerie en van :

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant, handelend in naam van het Vlaamse Gewest, met burelen te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

eiser,
vertegenwoordigd door meester Dennis Muñiz, loco meester Philippe Declercq, beiden advocaat aan de balie van Leuven,

tegen :

498

1)

geboren te op , wonende te
van Portugese nationaliteit,

500

2)

geboren te op
wonende te

beklaagden,
vertegenwoordigd door meester Greg Jacobs, advocaat aan de balie van Brussel.

1. TENLASTELEGGINGEN

In het gerechtelijk arrondissement Brussel,

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als
_____ gelegen in natuurgebied, in de verkaveling
eigendom van _____ te
ingevolge aankoopakte d.d. _____ verleden door notaris _____,

tussen 11 december 2008 en 1 mei 2010 op niet nader bepaalde tijdstippen

A. bij inbreuk op artikel 6.1.1.10 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

1. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.10 a (het verrichten van navolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden, namelijk:

- een tuinhuis en een hondenhok gebouwd te hebben (die niet vrijgesteld zijn van vergunning gelet op de ligging in natuurgebied en bovendien strijdig zijn met de verkavelingsvoorschriften die geen bebouwing in de tuinzone toelaten),
- een fontein geplaatst te hebben (die niet vrijgesteld is van vergunning gelet op de ligging in natuurgebied en die bovendien strijdig is met de verkavelingsvoorschriften die geen bebouwing in de tuinzone toelaten),
- een kiosk geplaatst te hebben (die in beginsel als 'pergola' is vrijgesteld van vergunning maar die *in casu* is aangelegd in een illegaal heraangelegd gedeelte van de tuin, en die bovendien strijdig is met de verkavelingsvoorschriften die geen bebouwing in de tuinzone toelaten),
- een keermuur geplaatst te hebben achter de woning tegen het lager gelegen en heraangelegd gedeelte van de achtertuin,

2. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.10 b (het verrichten van navolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken: het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden, namelijk een verharding op het terrein aangelegd te hebben,

3. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen,

zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1 ° c (het verrichten van navolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken: het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden, namelijk:

- aan de bestaande woning een garage aangebouwd te hebben,
- een uitbreiding achteraan de woning gerealiseerd te hebben,

4. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.20 (een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3 §§ 1-2 van dat decreet) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden,

namelijk door het kappen van tientallen hoogstammige bomen, het volledig ontkoppen van beuken en haagbeuken en het volledig verwijderen van de dichte begroeiing op het perceel,

5. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) uit te voeren, voort te zetten of in stand te houden,

namelijk reliëfwijzigingen te hebben uitgevoerd achteraan op het perceel, o.m. door het verwijderen van een talud,

B. bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de handelingen onder A te hebben voortgezet in strijd met het stakingsbevel van 14 april 2010 en de bekrachtigingsbeslissing van 19 april 2010,

overwegende dat de verdachte tevens gedagvaard wordt om zich overeenkomstig art. 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te horen veroordelen tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, overeenkomstig de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur, waarover de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op 20 december 2010 gunstig advies gegeven heeft.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van *op* *ref. :*

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van *op* *ref. :*

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 29 april 2016 door de beklaagden en en dit tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied;
- 4 mei 2016 door het openbaar ministerie tegen de beklaagden en ;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 52ste kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel d.d. 7 april 2016 (op verzet tegen hogervermeld verstekvonnis van 3 september 2015) dat als volgt beslist :

Verklaart het verzet van en ontvankelijk.

Verklaart de strafvordering niet ontvankelijk voor tenlastelegging B, enkel in de mate deze betrekking heeft op de voortzetting van de handelingen onder tenlastelegging A.2 in strijd met het stakingsbevel van 14 april 2010 en de bekrachtigingsbeslissing van 19 april 2010.

Preciseert vervolgens de kwalificatie van tenlastelegging B als volgt :

B. bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de handelingen onder A.1, A.3, A.4 en A.5 te hebben voortgezet in strijd met het stakingsbevel van 14 april 2010 en de bekrachtigingsbeslissing van 19 april 2010.

Veroordeelt uit hoofde van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, A.5 en B (als gepreciseerd) verenigd tot:

- EEN GEVANGENISSTRAF VAN TWAALF MAANDEN;
- EEN GELDBOETE VAN 15.000,00 EUR x 6 = 90.000,00 EUR;

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf zal worden uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar, en dit onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Veroordeelt beklagde overeenkomstig artikel 91, lid 2 en 148 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012) tot de betaling van een vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR;

Veroordeelt beklagde tot betaling van de bijdrage van 25 EUR, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 150,00 EUR overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt uit hoofde van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, A.5 en B (als gepreciseerd) verenigd tot:

- EEN GELDBOETE VAN 5.000,00 EUR x 6 = 30.000,00 EUR;

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

Veroordeelt beklagde overeenkomstig artikel 91, lid 2 en 148 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012) tot de betaling van een vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR;

Veroordeelt beklagde tot betaling van de bijdrage van 25 EUR, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 150,00 EUR overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt de beklagden solidair tot de kosten van de strafvordering, in totaal bedragende 271,25 EUR, zijnde kosten van het verstekvonnis en 58,30 EUR, zijnde kosten van het verzet.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Betreffende de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt en hoofdelijk tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat betekent:

- het verwijderen van de aangebouwde garage en de uitbreiding aan de woning achteraan, het tuinhuis, het hondenhok, de fontein, de kiosk, alles inclusief eventuele vloerplaten en fundamenteën, opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van afbraakmaterialen van het terrein;
- het verwijderen van de keermuur achteraan op het terrein en van de verharding in beton met opliggend gazon in kunstgras, het heraanleggen van het terrein achteraan op het perceel middels een natuurlijke helling, en dit tot op één meter van de achterste perceelsgrens vanaf welke afstand het terrein

gelijk met de aanpalers dient te liggen en het terug inzaaien van dit gedeelte met gras;

- het herleiden van de aangelegde verhardingen op het terrein tot degene die vrijgesteld zijn van een stedenbouwkundige vergunning:
 - o een toegangsweg van vijf meter breed naar de vergunde garages achteraan;
 - o een verharding naar de woning van de voordeur van drie meter breed;
 - o voor het tuinpad rechts van de woning naar beden (zie blz. 11 van de fotoreportage gevoegd bij de bouwaanvraag van 2009) en het tuinpad aan de linkerkant van de woning (zie blz. 4 van dezelfde fotoreportage) en de bijhorende keermuren en/of reliëfwijzigingen wordt geen herstel gevorderd;
- het herstel van de oorspronkelijke vegetatie op de plaatsen zoals zichtbaar op de luchtfoto van 2003 door aanplanting van:
 - o valleigedeelte: 50 % zwarte els, 30 % es en 20 % Gelderse roos;
 - o voor het hoger gelegen gedeelte: 60 % zomereik, 20 % lijsterbes, 10 % hazelaar en 10 % sportenhout;
 - o plantenmateriaal minimaal 80 cm voor de struiken en 1.00 meter voor de boomsoorten;
 - o plantverband 2 x 2 meter;
 - o afgestorven planten dienen tot drie jaar na de aanplant vervangen te worden. De vegetatie moet mechanisch vrijgesteld worden van concurrerende struiken en planten. Het gebruik van pesticiden is verboden.

dit alles op het perceel gelegen te
gekend te

kadastraal

;

Zegt voor recht dat aan en bij de niet-uitvoering van de gevorderde herstelmaatregel binnen een termijn van twaalf maanden een dwangsom wordt opgelegd van 250,00 euro per dag vertraging per beklagde, met een maximum te verbeuren dwangsommen van 200.000,00 EUR;

Machtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen om, indien nodig, ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien en zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gerechtigd is de kosten te verhalen bij beklagden;

Machtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen om de kosten van herhuisvesting te verhalen op beklagden;

Wat betreft de kantmelding:

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet (onder het nummer en op het hypotheekkantoor van).

RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Gehoord het verslag van raadsheer De Gryse.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Muñiz.

Gehoord de beklaagden en in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Jacobs.

Gehoord de beklagde in haar middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Kristel Boels en Yvan Boels.

Gezien de conclusies en stukken van partijen.

BEOORDELING

1. In het belang van een goede rechtsbedeling is het wenselijk de zaken en die dezelfde feiten betreffen, samen te behandelen.

2. De hogere beroepen van de beklaagden en van het openbaar ministerie tegen het vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, 52^e kamer, van 3 september 2015 (zaak zijn regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld. Deze hogere beroepen zijn ontvankelijk.

De hogere beroepen van de beklaagden en tegen ditzelfde vonnis, dat ten aanzien van hen bij verstek was gewezen, zijn zonder voorwerp gelet op het verzet dat zij tegen hetzelfde vonnis hebben ingesteld en dat ontvankelijk werd verklaard bij vonnis van 7 april 2016.

3. De hogere beroepen van de beklaagden en en van het openbaar ministerie tegen het vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, 52^e kamer, van 7 april 2016 (zaak zijn tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld.

Deze hogere beroepen zijn ontvankelijk en, gelet op de tijdig neergelegde grievenformulieren, niet vervallen.

Het hof heeft ingevolge de relatieve werking van het hoger beroep geen rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van het verzet van de beklaagden en tegen het verstekvonnis van 3 september 2015 en over de beslissing dat de telastlegging B (het doorbreken van een stakingsbevel) wordt beperkt tot de handelingen bedoeld in telastleggingen A.1, A.3, A.4 en A.5 en geen betrekking heeft op de handelingen bedoeld in telastlegging A.2.

4. De feiten zijn correct uiteengezet in de bestreden vonnissen, wat de beklaagde betreft in het vonnis van 3 september 2015 (p. 5-8) en wat de beklaagden en betreft in het vonnis van 7 april 2016 (p. 6-8).

Het hof treedt deze uiteenzettingen bij en maakt ze tot de zijne.

Verzoeken tot uitstel van de zaak.

5. De beklaagde voert aan dat zij een aanvraag indiende tot wijziging van de verkavelingsvergunning die in 1981 werd afgeleverd voor onder meer het perceel in kwestie. Met deze aanvraag tot wijziging streeft de beklaagde ernaar dat de bebouwbare oppervlakte en de bouwdiepte op het perceel zouden worden opgetrokken, waarna zij een regularisatievergunning voor de zonder vergunning uitgevoerde werken zou aanvragen.

De beklaagde vraagt in haar conclusies dat het hof de behandeling van de zaak zou uitstellen tot er een definitieve beslissing is genomen over die aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvergunning.

Er is geen reden om op deze vraag tot uitstel in te gaan.

Het college van burgemeester en schepenen van heeft op 7 april 2017 de aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvergunning geweigerd; na hoger beroep van de tegen deze beslissing heeft op haar beurt de deputatie van Vlaams-Brabant de aanvraag geweigerd bij beslissing van 13 juli 2017.

De beklaagde voert niet aan dat zij die laatste beslissing aanvecht voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen en maakt ook niet aannemelijk dat zij met enige kans op succes tegen die beslissing middelen zou kunnen aanvoeren. Een eventuele procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen zou overigens geen schorsende werking hebben op de voorliggende strafvordering en de daarop geënte herstellvordering.

6. In de op 30 november 2017 voor de beklaagden en ingediende "conclusie-pleitnota" wordt aangevoerd dat het Decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning "in de nabij toekomst" de op

voorliggende zaak toepasselijke strafsancties en herstelmaatregelen "omgooit" en dat zij daarover in nieuwe conclusies standpunt zouden willen innemen.

Het bedoelde decreet is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 27 augustus 2014, dat is zelfs nog voordat het bestreden vonnis werd gewezen. De partijen hebben ruim de gelegenheid gehad om conclusies te nemen over de gevolgen van dat decreet; dit is zeker geen nieuw feit dat een uitstel van de zaak en nieuwe conclusietermijnen kan rechtvaardigen.

De bepalingen van het decreet, dat nog niet in werking is getreden, zijn overigens niet toepasselijk op de voorliggende zaak.

Op strafrechtelijk gebied.

7. Met de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 en A.5 wordt aan de beklagden en verweten op het perceel aan het te vergunningsplichtige handelingen te hebben uitgevoerd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning of in strijd met de voorwaarden van de afgeleverde verkavelingsvergunning.

De beklagden en woonden samen op dat adres en hebben samen beslist die werken te laten uitvoeren. Hoewel zij juridisch niet de eigenaar waren, zijn zij beiden daders van de bewezen misdrijven.

De van haar kant voert aan dat zij weliswaar de eigenaar van het perceel was, maar dat uitsluitend de beklagden en strafrechtelijk verantwoordelijk zijn.

Van de decumulregeling van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek kan geen toepassing worden gemaakt.

Artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, dat de gevallen regelt waarin de verantwoordelijkheid van een natuurlijk persoon en van een rechtspersoon in het gedrang kunnen komen wegens eenzelfde misdrijf, voert een strafuitsluitende verschoningsgrond in ten gunste van degene die de minst zware fout heeft begaan, voor zover het misdrijf evenwel, hetzij door onvoorzichtigheid of nalatigheid is gepleegd, hetzij een inbreuk uitmaakt op een verordenende bepaling. In deze zijn de misdrijven opzettelijk gepleegd en kan de strafuitsluitende verschoningsgrond niet ten goede komen aan de vervolgde rechtspersoon.

Ook het verweer van de beklagde dat zijzelf geen enkele beslissing heeft genomen tot het uitvoeren van de kwestieuze handelingen en dat de beklagden en alle beslissingen achter haar rug hebben genomen, zonder dat de vennootschap hierin zelf is tussengekomen of er weet van had, kan niet worden aangenomen.

De bewezen feiten hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van de patrimoniumvennootschap en de waarneming van haar belangen en zijn voor haar rekening gepleegd. De was onmiskenbaar op de hoogte van het plegen van de misdrijven, nu ook aan haar stakingsbevelen werden betekend. Zij was op die wijze gestructureerd – met als bestuurders de beklagde zelf en de moeder van de beklagde – dat zij zonder veel tegenstand de misdrijven kon plegen en dat zij zelfs niets ondernam om de praktijken te stoppen of te regulariseren, ook niet toen er reeds een administratief dossier gestart was. Het feit dat de gepleegde misdrijven werden verzwegen voor de huidige aandeelhouders verandert niets aan de strafrechtelijke verantwoordelijkheid die de vennootschap voor die feiten heeft opgelopen toen zij gepleegd en voortgezet werden. Het is pas wanneer de nieuwe aandeelhouders hebben vernomen dat er stedenbouwkundige inbreuken waren gepleegd, dat een poging tot regularisering is ondernomen. De was derhalve, op het ogenblik dat de misdrijven werden gepleegd, mededader.

8. De beklagden en voeren in hun grievenformulieren aan dat de overheid onzorgvuldig heeft gehandeld door het perceel in kwestie in het gewestplan als natuurgebied te bestemmen, terwijl dat toen al niet met de bestaande toestand overeenstemde, en dat bovendien die bestemming als natuurgebied is opgeheven door de verkaveling.

Dat verweer kan niet worden aangenomen. Een gewestplan is geen bevestiging van bestaande toestanden, maar het bepaalt integendeel de maatregelen van aanleg en de algemene bestemmingen die bij het verlenen van vergunningen moeten worden in acht genomen. Een gewestplan kan bestemmingen vaststellen die afwijken van de bestaande toestand. De overheid is wettig tot een bestemming van natuurgebied gekomen voor het kwestieuze perceel.

Het verweer dat de overheid die bestemming van natuurgebied “impliciet” heeft opgeheven door te verkavelen, is onjuist. Het is wel zo dat uit de bestemming als natuurgebied in beginsel een algemeen bouwverbod volgt; een afgeleverde verkavelingsvergunning die strijdt met die bestemming als natuurgebied, heft deze in het gewestplan vastgestelde bestemming echter niet op.

Overigens waren er voorwaarden verbonden aan de verkavelingsvergunning – meer bepaald de voorwaarde dat in het tuingedeelte van het perceel geen constructies mochten worden opgericht – die de beklagden door de uitgevoerde handelingen ook niet hebben nageleefd, hetgeen ook een stedenbouwkundige inbreuk zoals omschreven in de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 en A.5 uitmaakt.

9. De beklagden en – in hun grievenformulieren – en de beklagde – in haar conclusie – betwisten de stedenbouwkundige inbreuken bedoeld in de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 en A.5.

Het verweer komt erop neer dat sommige van de bedoelde handelingen niet vergunningsplichtig zouden zijn, dat de uitgevoerde handelingen in aanmerking zouden komen voor regularisatie en, wat A.4 en A.5 betreft, dat er geen sprake zou zijn van ontbossing, respectievelijk aanmerkelijke reliëfwijziging.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

Gelet op de ligging in natuurgebied, waren de bedoelde handelingen wel degelijk vergunningsplichtig. De verwijzing naar andere percelen in de buurt waar ook gelijkaardige handelingen zouden gesteld zijn, is niet relevant. Het argument dat de handelingen in aanmerking zouden kunnen komen om te worden geregulariseerd, is niet meer actueel en is in de feiten weerlegd, nu de aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvergunning – met het oog op een regularisatie van de uitgevoerde handelingen – is verworpen door de deputatie.

Wat de ontbossing (telastlegging A.4) betreft, voeren de beklagden ten onrechte aan dat er geen sprake was van een bos in de zin van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

Uit de gegevens van het strafdossier en de door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur in conclusies afgebeelde luchtfoto's, blijkt dat vóór de bouw van de woning en vóór de aanleg van de constructies wel degelijk bomen en houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaakten van het perceel en dat het , waar het perceel gelegen is, wel degelijk een bos was.

Wat de reliëfwijziging (telastlegging A.5) betreft, voeren de beklagden ten onrechte aan dat deze niet aanmerkelijk zou zijn. De natuurlijke helling achteraan het terrein werd volledig afgegraven en genivelleerd om er een voetbalveld aan te leggen. Deze reliëfwijziging is aanmerkelijk en is vergunningsplichtig.

10. Uit wat voorafgaat besluit het hof dat de eerste rechter terecht heeft beslist dat de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 en A.5 bewezen zijn voor de drie beklagden.

Ook het doorbreken van het stakingsbevel is bewezen voor de drie beklagden, met uitzondering voor de beklagden en wat de handelingen bedoeld in telastlegging A.2 betreft.

11. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering geweest van eenzelfde misdadig opzet van ieder van de beklagden, zodat een enkele straf – de zwaarste – wordt uitgesproken.

De aard van de feiten wijzen op een gebrek aan normbesef en een misprijzen voor de normen inzake ruimtelijke ordening en de natuur bij elk van de beklagden.

De door de drie beklaagden gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling zou hen onvoldoende de ernst doen inzien van de gepleegde misdrijven en is ook geen afdoende maatregel om ze ervan te weerhouden nieuwe gelijkaardige feiten te plegen.

De door de eerste rechter aan de _____ opgelegde straf is wettig en gepast. De strenge effectieve geldboete is nodig om de beklaagde, die een patrimoniumvennootschap is, respect bij te brengen voor de ruimtelijke ordening. Een straf met (gedeeltelijk) uitstel zou dit doel onvoldoende verwezenlijken.

De op verzet aan de beklaagden _____ en _____ opgelegde straffen zijn wettig maar niet gepast. Een straf zoals hierna bepaald is beter aangepast aan de ernst van de feiten en de hardleerse houding van de beklaagden, die niet enkel de inbreuken op de vergunningsplicht en de vergunningsvoorwaarden hebben gepleegd, maar ook stakingsbevelen hebben doorbroken.

De beklaagde _____ heeft een zwaar beladen strafregister, waaruit een totaal misprijzen voor (verkeers)regels blijkt; hij wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf en een geldboete zoals hierna bepaald, om hem het nodige normbesef bij te brengen.

De tenuitvoerlegging van de aan de beklaagde _____ opgelegde gevangenisstraf wordt uitgesteld nu hij in de wettelijke voorwaarden verkeert en er valt te hopen dat dit onderdeel van de straf voldoende ontradend zal werken. Voor de aan de beklaagde _____ opgelegde geldboete wordt geen (gedeeltelijk) uitstel verleend; de gunst van het uitstel voor een gedeelte van de geldboete zou de doeleinden van de strafvordering onvoldoende verwezenlijken.

Ook voor de beklaagde _____, die als mede-eigenaar en (afgevaardigd-) bestuurder van de _____ een even grote verantwoordelijkheid droeg, is een effectieve geldboete vereist om haar te doen inzien dat normen inzake ruimtelijke ordening en bevelen van de overheid strikt moeten worden nageleefd.

12. De beklaagden zijn overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 elk terecht veroordeeld tot het betalen van een bedrag van 25 euro. Wat de beklaagde _____ betreft, wordt deze bijdrage verhoogd met de actuele 70 opdecimen tot 200 euro. Voor de beklaagden _____ en _____ blijven – door de relatieve werking van het verzet – de 50 opdecimen van toepassing en blijft de bijdrage verhoogd tot 150 euro.

De beklaagden zijn elk terecht veroordeeld tot een vaste vergoeding van 51,20 euro en tot de kosten van de strafvordering.

De eerste rechter heeft de burgerlijke belangen terecht aangehouden overeenkomstig artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

De herstellvordering.

13. De herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur is regelmatig ingesteld en is eensluidend geadviseerd door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

Het verweer dat de beklagden en voeren in hun grievenformulier, dat het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid onwettig is omdat het uitgaat van de verkeerde voorstelling dat het perceel in natuurgebied is gelegen, kan niet worden aangenomen. Zoals reeds is overwogen, had de verkaveling van de gronden niet tot gevolg dat de bestemming van natuurgebied werd opgeheven.

14. Ten onrechte voeren de beklagden aan dat de gevorderde herstelmaatregel van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand onredelijk zou zijn.

De bewezen misdrijven bestaan onder meer uit het verrichten van handelingen in strijd met een stakingsbevel of in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen, zodat het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand de principiële herstelmaatregel is.

De uitvoering van bouw- of aanpassingswerken zou in deze niet volstaan om de plaatselijke ordening te herstellen en de gevolgen van de gepleegde misdrijven zijn niet verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening, zodat ook een meerwaardevergoeding niet in aanmerking komt als herstelmaatregel.

De herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur steunt op motieven met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening en op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die redelijk is.

Uiteraard ontstaat door de verplichting om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen een last voor de beklagden, maar deze is voornamelijk te wijten aan hun eigen beslissing om de handelingen zonder voorafgaande vergunning en in strijd met de verkavelingsvergunning uit te voeren. Deze last is niet onevenredig met de voordelen voor de goede ruimtelijke ordening.

Het feit dat de beklagder en sedert de verkoop van de aandelen van de en sedert hun verhuis uit het pand dat op het perceel in kwestie is gelegen, geen zeggenschap meer hebben over het perceel, bemoeilijkt uiteraard ook het herstel dat er moet worden uitgevoerd; de beklagden en hebben dit evenwel aan zichzelf te danken door, zonder zich te bekommeren om de stedenbouwkundige normen, de handelingen uit te voeren en ook nog, wat de beklagde betreft, door nadien de aandelen in de vennootschap te verkopen. De beklagden en hebben geenszins te goeder trouw gehandeld en er is geen reden om het herstel niet ook aan hen op te leggen.

Het hof treedt de overwegingen van de eerste rechter over de herstellvordering bij.

15. De beklaagden vragen een termijn van twee jaar om de herstelmaatregelen uit te voeren.

De door de eerste rechter toegekende termijn van twaalf maanden volstaat ruimschoots voor deze werken, die eenvoudig uit te voeren zijn wanneer voldoende middelen worden ingezet.

De dwangsom zal verbeuren na het verstrijken van twaalf maanden nadat het gegeven arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in de bestreden vonnissen door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen; alsook de artikelen:

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210, 211 en 211 bis van het Wetboek van Strafvordering;
- 6.1.1 en 6.1.41 VCRO;
- 84 Hypotheekwet;

Stelt vast dat de hogere beroepen van de beklaagden en
tegen het vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel,
52^e kamer, van 3 september 2015 zonder voorwerp zijn;

Verklaart de hogere beroepen van de beklagde en van het openbaar
ministerie tegen het vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel,
52^e kamer, van 3 september 2015 ontvankelijk;

Verklaart de hogere beroepen van de beklaagden en
en van het openbaar ministerie tegen het vonnis van de Nederlandstalige
rechtbank van eerste aanleg Brussel, 52^e kamer, van 7 april 2016 ontvankelijk en niet
vervallen;

Op strafrechtelijk gebied.

Wat de beklagde betreft.

Bevestigt het bestreden vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, 52e kamer, van 3 september 2015 ten aanzien van de beklagde met de enkele wijziging dat het hof de beklagde veroordeelt tot het betalen van een bijdrage aan het Slachtofferfonds van 25 euro, met opdecimen gebracht op 200 euro;

Wat de beklagde betreft.

Bevestigt het bestreden vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, 52^e kamer, van 7 april 2016 in zover de eerste rechter wat betreft de beklagde :

- de telastleggingen A.1, A.2., A.3, A.4, A.5 en B – behalve wat de handelingen bedoeld in A.2 betreft – bewezen verklaart;
- de beklagde veroordeelt tot het betalen van een bijdrage aan het Slachtofferfonds van 25 euro, met opdecimen gebracht op 150 euro;
- de beklagde veroordeelt tot een vaste vergoeding van 51,20 euro;
- de beklagde veroordeelt tot de gerechtskosten, met dien verstande dat deze veroordeling hoofdelijk is met de andere beklagden;
- de burgerlijke belangen aanhoudt.

Doet het bestreden vonnis te niet in zover de eerste rechter de beklagde veroordeelt tot straf en opnieuw beslissend, met eenparige stemmen;

Veroordeelt de beklagde wegens de feiten van de bewezen telastleggingen A.1, A.2., A.3, A.4, A.5 en B – behalve wat de handelingen bedoeld in A.2 betreft –, verenigd, tot :

- een gevangenisstraf van **EEN JAAR** en
- een geldboete van **25.000 euro**, met opdecimen gebracht op 150.000 euro, bij gebrek aan betaling te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

Stelt de tenuitvoerlegging van het gegeven arrest, enkel wat de uitgesproken hoofdgevangenisstraf van één jaar betreft, uit gedurende een termijn van drie jaar, onder de voorwaarden van de Probatiewet;

Wat de beklagde betreft.

Bevestigt het bestreden vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, 52e kamer, van 7 april 2016 in zover de eerste rechter wat betreft de beklagde :

- de telastleggingen A.1, A.2., A.3, A.4, A.5 en B – behalve wat de handelingen bedoeld in A.2 betreft – bewezen verklaart;
- de beklaagde veroordeelt tot het betalen van een bijdrage aan het Slachtofferfonds van 25 euro, met opdecimen gebracht op 150 euro;
- de beklaagde veroordeelt tot een vaste vergoeding van 51,20 euro;
- de beklaagde veroordeelt tot de gerechtskosten, met dien verstande dat deze veroordeling hoofdelijk is met de andere beklaagden;
- de burgerlijke belangen aanhoudt.

Doet het bestreden vonnis te niet in zover de eerste rechter de beklaagde veroordeelt tot straf en opnieuw beslissend, met eenparige stemmen;

Veroordeelt de beklaagde _____ wegens de feiten van de bewezen telastleggingen A.1, A.2., A.3, A.4, A.5 en B – behalve wat de handelingen bedoeld in A.2 betreft –, verenigd, tot :

- een geldboete van **10.000 euro**, met opdecimen gebracht op 60.000 euro, bij gebrek aan betaling te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

Veroordeelt de beklaagden _____ en de hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, in het totaal begroot op 499,84 euro;

Over de herstellvordering.

Bevestigt :

- het bestreden vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, 52e kamer, van 3 september 2015 wat betreft de beklaagde _____ en _____
- het bestreden vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, 52^e kamer, van 7 april 2016 wat betreft de beklaagden _____ en _____ ;

in al hun beschikkingen over de herstellvordering, met de enkele wijziging dat de dwangsom zal verbeuren na het verstrijken van twaalf maanden nadat het gegeven arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

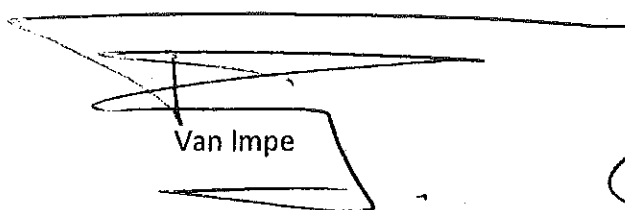
Beveelt dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet, op kosten van de beklaagden _____ en _____

Aldus gevonnist door :

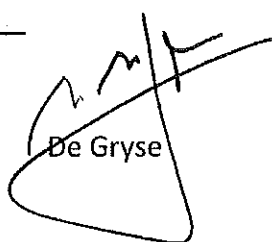
- de heer G. De Coninck,
- de heer B. De Gryse,
- de heer K. Van Impe,

raadsheer, d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

Van Impe

De Gryse

De Coninck

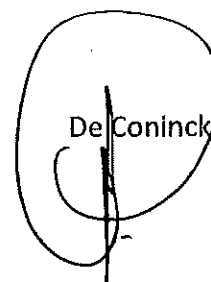
en uitgesproken (conform artikel 782 bis Ger. W.) door de voorzitter, de heer G. De Coninck, in openbare terechtzitting van **19 februari 2018**, waar aanwezig waren :

- de heer G. De Coninck,
- de heer B. Pieters,
- de heer T. Gillioen,

raadsheer d.d. voorzitter,
substituut-procureur-generaal,
griffier,

Gillioen

De Coninck